

ZRVS-organizacija, ki služi članstvu

V NAŠEM prispevku bi se radi dotaknili dveh problemov, s katerimi se ubadajo nekatere osnovne organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin v Šiški. Zavedamo se, da ta tema za nekatere ne bo preveč zanimiva, toda vprašanja so tako pereča, da ne moremo mimo njih.

V naši občini je devet osnovnih organizacij, od tega so kar štiri take, ki štejejo 450 in celo 950 članov. Zajemajo pa zelo velika območja, ki nimajo celotne lokacijske povezave, kar ima seveda določen vpliv tako na kvaliteto dela teh organizacij, kot tudi na medsebojno povezanost odborov, njihov stik s članstvom, izvajanje akcijskega programa na terenu ipd. Ob takšnem stanju je seveda nemogoče pričakovati uspešnejše reševanje nalog, saj 10 ali 15-članski odbor centra pač ne more aktivirati vsega članstva, še težje pa je spremljati slehernega posameznika (glede njegove aktivnosti in kriterijev za napredovanje in odlikovanja). Prav v tem se naša organizacija precej razlikuje od ostalih.

To niso novi problemi, o njih smo že večkrat spregovorili in razpravljali, toda pri tem nismo imeli prav veliko uspeha. Nekateri odbori so svojo neučinkovitost in nedelavnost opravičevali s številčnostjo, z razširjenostjo terena, s premajhno povezavo s članstvom in podobno, pri tem pa so se le malokrat vprašali, ali so sami dovolj storili. Velikokrat bi se dalo delo izboljšati že s samo notranjo organizacijo oziroma z izboljšanjem organizacijskih oblik aktivnosti.

BREZ MODROVANJA

Ne bi rad, da bi kdo ta prispevek razumel kot modrovanje, s katerim bi želeli »predpisati« neke recepte ali norme za boljše delo, mislim pa, da nam takšne »recepte« ponujajo že same izkušnje, ki smo jih v dolgoletnem delu že večkrat lahko preverili.

Ko smo že pri predlogih, s katerimi bi skušali izboljšati organiziranost ZRVS, menim, da je ustanavljanje pododborov primerna rešitev za vse velike organizacije, ki imajo sedaj težave zaradi nepovezanosti. S tem bi izboljšali delo organizacij, ki zajemajo več krajevnih skupnosti z oddaljenimi vasi in naselji.

Takšna velika organizacija bi lahko imela en ali dva pododborov, pri čemer bi seveda morali slediti nenapisanemu kriteriju, ki nam ga vsiljuje praksa: najbolj učinkovito je delo v organizacijah, ki nimajo več kot 200 ali največ 300 članov. Pododbori naj bi bili sestavni del odbora, na svojem območju pa bi imeli popolno samostojnost glede izvajanja posameznih akcij in celotnega programa organizacije. Seveda bi moralo biti družbeno politično delo pododborov vezano na delovanje krajevne skupnosti svojega terena.

MREŽA POVERJENIKOV

Vprašanje zase je mreža poverjenikov, ki je vsekakor nujno potrebna za nemoteno delovanje sleherne naše organizacije. Poverjenike bi izvolili na občnem zboru organizacije, tako da bi vsak večji blok ali ulica imela svojega človeka, ki bi skrbel za stik s organizacijo. Tak sistem organiziranosti je nadvse uspešen, to nam dokazuje široka mreža poverjenikov v organizaciji Zveze borcev, ki na tak način deluje že vrsto let.

Zakaj pravzaprav načenjamo ta vprašanja? Pri tem smo sledili predvsem trem izhodiščem:

- olajšati moramo delovanje odbora osnovne organizacije in s tem omogočiti učinkovitejše izvajanje vsega družbeno-političnega in strokovnega akcijskega programa,
- izboljšati je treba stik med članstvom in organizacijo,
- omogočiti je treba pregled nad delom in situacijo na terenu.

In kakšna je pravzaprav povezava organizacije s članstvom? Predvsem so pomembni občni zbori, izdajanje letnega programa dela, izpolnjevanje anketnih listov o družbeno-politični aktivnosti članstva, politično ideološka predavanja, strokovni pouk v kasarnah, pohodi, udeležba članov pri SLO, pri evidentiranju in zbiranju naročnikov za TV-15. Te dejavnosti in pa številne druge družbenopolitične akcije, dajejo odborom in pododborom možnosti, da spremljajo delo in uspehe članov kot tudi celotne organizacije. Vse to je za nemoteno delo organizacije

odločilnega pomena. Če se, recimo, s kandidatom srečamo enkrat letno pri obveznih izpitih ali na orientacijskem pohodu, vemo o njem bore malo. Da lahko ocenimo njegovo delo je potrebno precej več, z njim moramo ohraniti stik ves čas, spremljati moramo njegovo aktivnost tudi med letom. Le tako lahko nekoga predlagamo za napredovanje, sicer je to le formalno in ne realno razdeljevanje činov, ki ne sloni na objektivnih ocenah in predlogih.

Ko sem omenil, da si moramo prizadevati, da dobi organizacija boljši pregled nad situacijo na terenu, sem mislil predvsem na to, da morajo odbori in pododbori spremljati izvajanje letnega programa, da ta ne ostane le na papirju in da organizacija priskoči na pomoč, kadar je to potrebno.

Na koncu naj poudarim še to: vse oblike organiziranosti v naši organizaciji so namenjene članu, za njegovo uspešnejše in učinkovitejše delo. Tega ne smemo nikoli pozabiti.

PODČRTANO

Redukcija in trgovci

RADIJSKE napovedovalke so pred dnevi med najrazličnejšimi obvestili po večkrat na dan zdeklamirale tudi tisti neprijetni refren: zaradi ... bodo nekateri porabniki ostali brez električne energije. Čudovito! Ko naša mama zasliši te sladke besede, brž privleče iz omare vse sveče in baterije ter jih razmesti po stanovanju. V naši družini deluje »protiredukcijska služba« že povsem rutinirano in brez zastojev, le od voska popackana tla so še kritična točka, ki pa jo bomo z vajo kmalu odpravili. Torej, ko v bloku čez cesto zasveti luč, takrat pri nas zaprasketajo vžigalice, kajti blagodejni svetlobi naših žarnic so štete sekunde. Hop, in že smo v temi, vsaj za uro ali dve. Nič ne rečem, vse je zelo romantično in pristrčno, zaloge sveč v omari so pa tudi precejšnje, tako da lahko elektrikarji brez bojazni popravljajo omrežje še najmanj mesec dni. Prav za zadnjo silo je tudi naša stara mama žrtvovala sveče, ki jih je nakupila na romanju v brezjanski cerkvi, toda upajmo, da bodo naši strokovnjaki rešili situacijo pravočasno in si bomo tako lahko svetili le s civilnimi svečami.

Majčkene težave nastanejo, kadar se mama spomni, da je treba v trgovino po kruh in se vsakdo zgovarja, da ima nujne opravke. Pa sem zadnjič imel premalo argumentov in sem se tako z mrežo znašel pred vrati naše imenitne samopostrežnice v Soseki 6. Hotel sem vstopiti, toda starejša ženica me je potegnila za rokav in me potegnila v vrsto. Vrste? Danes, po tolikih letih tržnega gospodarstva? No, nič hudega ni bilo, samo žarnice so mrknile in prodajalke so spuščale v lokal samo po enega, vsakdo pa je že pri vratih dobil brezplačno spremstvo brhke deklince v beli halji s svečo v rokah. Premišljeval sem, čemu takšna romantika. Se morda dekleta boje, da bi se cenjeni kupci ne spotikali v temi ali pa jih je strah, da bi kdo ne

zgrešil košarice in si napolnil žepe? Res je, zupanje je lepa stvar, cela plača ob koncu meseca pa tudi (prodajalkam menda odtrgajo vrednost ukradenega blaga). Toda, predrage tovarišice, vam lahko prišepnem, da bi to lahko storile tudi kako drugače? Tako kot recimo v samopostrežni trgovini Mercatorja v Triglavski ulici, kjer so prodajalke po policah in blagajnah namestile nekaj plinskih svetilk in je bilo v lokalu prav prijetno svetlo in, kar je še važnejše — nihče ni kradel, kljub redukciji. Morda bodo takrat, ko boste to prebrale, naši strokovnjaki že usposobili elektroenergetske gigante in vam ne bo treba več stopati za slehernim kupcem ter si v mraku napenjati oči, če ne bo morda kdo preveč stegnil prstov, toda, prijazen nasvet ni nikoli odveč. Pa vso srečo in čim manj tatov!

Vaš vdani odjemalec

PROGRAM

BODO URESNIČEVALI TUDI V PRIHODNJE

UPRAVNI odbor Občinske zveze za telesno kulturo Ljubljana-Šiška je na svoji seji 18. oktobra lani, razpravljal o osnutku zakona o ustanavljanju telesnokulturnih skupnosti in zakona o financiranju telesne kulture. V skoraj dveurni razpravi, v kateri so sodelovali vsi prisotni člani upravnega odbora in drugi udeleženci, se je UO ObZTK Šiška soglasno odločil, naj se v Šiški ustanovi telesnokulturna skupnost in zavrne predloge, ki so zahtevali ustanovitev ene telesnokulturne skupnosti v Ljubljani. Ta sklep je upravni odbor utemeljil s tem, da je že sedanji program ObZTK skoraj istoveten s programom predloga statuta telesnokulturnih skupnosti in da bo zato lahko občinska zveza nadaljevala z uresničevanjem tega programa tudi v prihodnje. Šele takrat, ko bodo programi vseh zvez enotni, ko se bo zavest ljudi, ki delajo v teh organizacijah združila v enotno in spontano hotenje v korist naše družbe in organizacije, po mnenju upravnega odbora ObZTK Šiška ne bo problemov, ko bomo hoteli ustanoviti eno telesnokulturno skupnost v Ljubljani.

Na seji so razpravljali tudi o finančnem poročilu ter o opravljenih nalogah med obema sejama. Kadrovska komisija pa je predlagala podelitev družbenih priznanj za požrtvovalno delo v lanskem letu 40 posameznikom in šestim organizacijam. Podelitev je bila 22. novembra.